

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Walenciak

Protokolant: Katarzyna Aryż

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19.06.2017 r., 16.08.2017 r., 24.10.2017 roku

sprawy:

- **M. M.**, ur. (...) w W., syna A. i U. z d. M.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 3.04.2017 r. przy ul. (...) w W., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 1150,21 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

- **J. K. (1)**, ur. (...) w W., syna Z. i G. z d. B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 3.04.2017 r. w W. przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał przy sobie środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuanę) o wadze 0,47 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

I. oskarżonego **M. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 62 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z popełnieniem przez oskarżonego M. M. zarzucanego czynu, orzeka od oskarżonego M. M. na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych na cele zwalczania i zapobiegania narkomanii,

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu M. M. w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. M. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 3 kwietnia 2017 r. - do dnia 31 października 2017 r. z tym ustaleniem, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

IV. oskarżonego **J. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w ilości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,

V. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez zniszczenie, dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 2, 3, 6 na k. 221 oraz na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez zniszczenie, dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1 i 4 na k. 221 oraz dowodów rzeczowych w postaci dwóch pakietów z toreb foliowych oklejonych taśmą samoprzylepną, opisanych w postanowieniu k. 550,

VI. zasądza od oskarżonego M. M. na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 2242,16 (dwa tysiące czterdzieści dwa, 16/100) złotych, a od oskarżonego J. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 391,92 (trzysta dziewięćdziesiąt jeden, 92/100) złotych, oskarżonego M. M. zwalnia od pozostałych kosztów postępowania, w tym od opłaty, oskarżonemu J. K. (2) wymierza opłatę w wysokości 300 (trzysta) złotych.

Sygn. akt IV K 471/17

UZASADNIENIE

- w zakresie dotyczącym oskarżonego M. M.

Na podstawie całokształtu zebranego i ujawnionego na rozprawie głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3.04.2017 r. podczas obserwacji budynku przy ul. (...) w W. funkcjonariusze Policji, około 20.30 do budynku podjechał samochód taxi marki S. (...) o nr rej. (...), znajdujący się w samochodzie dwaj mężczyźni nie wysiedli z pojazdu. Po upływie kilku minut w pobliżu zaparkował inny pojazd Taxi (...) o nr rej. (...), z którego wysiadł M. M. oraz drugi mężczyzna, po czym przeszli w kierunku klatki schodowej. Dołączyli do nich dwaj mężczyźni siedzący w S. O.. M. M. miał przy sobie dużą torbę koloru niebieskiego, w której znajdowały się dwie torby foliowe okręcone przezroczystą taśmą, z zawartością suszu ziela konopi innych niż włókniste o wadze 1149 grama - odpowiadającej od (...) do (...) porcji dilerkich, ponadto M. M. miał zawieszoną na piersi saszetkę z torbą foliową, z zawartością suszu ziela konopii innych niż włókniste o wadze 1,21 grama netto, co odpowiada od 1 do 4 porcji handlowych - łączna ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste jaką posiadał M. M. miała łącznie wagę 1150,21 grama.

M. M. w dniu 3.04.2017 r. przy ul. (...) w W. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 1150,21 grama.

M. M. - ma 33 lata, jest kawalerem, ma jedno dziecko, przed tymczasowym aresztowaniem żył w konkubinacie, z zawodu kaletnik, utrzymywał się z prac remontowych dochód 2,5 – 3 tys. złotych, bez majątku, 3 - krotnie karany (k. 179): w 2007 r. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat – zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonyj oraz karę grzywny, w 2014 r. za czyn z art. 56 ust. 3 ustaw o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 4 lat próby i karę grzywny, w 2015 r. za czyn z art. 43 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 lat próby oraz karę grzywny. Nie stwierdzono u M. M. objawów choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego, rozpoznano uzależnienie od marihuany oraz używanie amfetaminy i kokainy w wywiadzie. Stan psychiczny M. M. w chwili zarzucanego czynu nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności do rozpoznania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem, poczytalność M. M. nie budzi wątpliwości, zdolny do udziału w czynnościach procesowych oraz prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie: wyjaśnień oskarżonego M. M. k. 155-157, 163 , 388 -389, wyjaśnień oskarżonego J. K. (1) k.127-128, 389 -390, zeznań świadków P. K. k. 390 -392, K. S. k. 500-501, 73-74, M. P. k. 501 – 117, S. K. k. 501 – 502, 121-122, T. S. k. 502, 143-144, K. F. k. 210 – 211, -k. 7 protokół zatrzymania, -k. 9-11 protokół zatrzymania osoby; -k. 12-14, 27- 31, 32-34, 41- 43 protokół przeszukania osoby;-k. 15-17 protokół przeszukania mieszkania;- k. 18-20 protokół oględzin rzeczy;- k. 21 protokół użycia testera narkotykowego;- k. 22

protokół zatrzymania osoby;- k. 35, 52 protokół użycia testera narkotykowego;- k. 36- 37, 49-51 protokół oględzin rzeczy;- k. 38, 44-46, 55 protokół zatrzymania osoby;- k. 57- 59 protokół przeszukania samochodu;- k. 61- 63 protokół zatrzymania rzeczy;- k. 64- 66 protokół przeszukania osoby;- k. 68- 71 protokół użycia testera narkotykowego;- k. 86- 87 protokół oględzin rzeczy;- k. 90-91 protokół przeszukania mieszkania;- k. 93- 94 protokół przeszukania mieszkania;- k. 179- 181, 184- 184 karta karna;- k. 246- 248 opinia sądowo- psychiatryczna;- k. 268- 270, 271- 274 opinia z zakresu badań chemicznych; opinia z zakresu badań daktyloskopijnych wraz z materiałem dowodowym k. 484- 497,- opinia (...) z dnia 21.10.2017 r. k. 613 – 616.

Oskarżony M. M. w toku postępowania przygotowawczego k. 155 – 157, 163 przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Na rozprawie oskarżony M. M. k. 388-389 przyznał się do zarzucanego mu czynu zgodnie z treścią zarzutu. Wyjaśnił, że w dniu zatrzymania był odurzony marihuaną i nie pamięta wszystkich szczegółów. Wskazał, że wypalał dziennie najmniejszą dawkę dobową marihuany około 5 gramów a największą podejrzewał, że ok. 10 gramów. Wskazał, że kilogram marihuany starczał mu na 3 – 3,5 miesiąca. Wskazał, że zakup takiej ilości marihuany ma zdecydowanie wpływ na cenę, wyjaśnił, że pali marihuane od 17 - 18 roku życia, wskazał, że mama w domu piła, że wychowywał się z babcią. Wskazał, że w przeszłości myślał o zerwaniu z nałogiem, ale było ciężko, wskazał, że nie podejmował żadnego leczenia. Oskarżony wyjaśnił, że obecnie chce podjąć terapię, że ma narzeczoną i dziecko, że jest też jej dziecko i zdał sobie sprawę z tego, co może stracić. Wskazał, że marihuane miał od chłopaka, którego poznał na dyskotecę i że zapłacił za nią 10 tys. złotych i że to było taniej niż kupowanie detalicznie, bo detalicznie gram kosztuje 50 złotych. Wyjaśnił, że te 10 tysięcy złotych odkładał sobie.

Sąd uznał za wiarygodne przyznanie się oskarżonego M. M. do zarzucanego mu czynu, wyjaśnienia w tym zakresie są zgodne z całym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Okoliczność uzależnienia oskarżonego od marihuany została potwierdzona opinią biegłych lekarzy psychiatrów. W sprawie nie ma dowodów przeczących okolicznościom i celowi zakupu przez oskarżonego marihuany, jaką posiadał. Przedmiotem zarzutu w sprawie było wyłącznie posiadanie wbrew przepisom ustawy przez oskarżonego środków odurzających, ono wyczerpuje znamię czynu z art. 62 par. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Znamię czynu zabronionego zarzucanego oskarżonemu obejmuje posiadanie wbrew przepisom ustawy. Na wniosek obrońcy oskarżonego sąd zlecił wydanie opinii k. 514 przez Pracownię (...)na okoliczność tego, czy możliwe jest ustalenie na podstawie badania nasycenia (...) w włoszeniu oskarżonego M. M., jakie dawki dobowe środka odurzającego w postaci marihuany przyjmował dobowo oskarżony – jeśli tak, to wskazanie jakie to były dawki i przez jaki okres były przyjmowane przez oskarżonego. Jak wynika z opinii (...), wydanej przez biegłą specjalistę laboratoryjnej toksykologii medycznej i toksykologii sądowej (k. 613 – 616) „nie ma możliwości ustalenia na podstawie takiego badania dokładnej dobowej dawki marihuany niezbędnej do powstania konkretnego stężenia. Ponadto segmentowa analiza włosów nie może służyć jako marker stopnia uzależnienia od przetworów konopi, gdyż może służyć jedynie do szacowania częstotliwości przyjmowania danego środka”. W konsekwencji sąd stwierdził na podstawie uzyskanej opinii, że nie ma możliwości ustalenia dokładnej dobowej dawki marihuany jaka była przyjmowana przez oskarżonego. W postępowaniu wskazaniom oskarżonego co do deklarowanego przez oskarżonego celu zakupu marihuany, nie zaprzeczyły dowody zgromadzone w postępowaniu. Sąd ocenił wskazaną opinię k. 613 - 616 jako wiarygodną, spójną i logiczną, przedstawioną przez podmiot i biegłego mającego odpowiednie kwalifikacje do jej wydania.

Sąd zważył co następuje:

Przyznanie się przez oskarżonego M. M. do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa posiadania wbrew przepisom ustawy znacznej ilości środków odurzających nie budzi wątpliwości. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie przyznania się do winy i sprawstwa albowiem jego wyjaśnienia są spójne, logiczne oraz zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego J. K. (1), który towarzyszył oskarżonemu M. M. u którego ujawniono posiadania marihuany przy ul. (...) w W. w okolicznościach i czasie tym samym, co u oskarżonego M. M.. Wyjaśnienia

oskarżonego J. K. (1) przyznającego się do winy i sprawstwa były spójne i logiczne, sąd stwierdził brak podstaw do kwestionowania ich wartości dowodowej. W zakresie dotyczącym czynu oskarżonego M. M. potwierdzają one, łącznie z zeznania funkcjonariuszy Policji obecność J. K. (1) w miejscu zdarzenia w momencie ujawnienia przez funkcjonariuszy Policji posiadania środków odurzających przez M. M..

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka P. K., partnerki oskarżonego M. M., świadek przedstawiła okoliczności używania przez oskarżonego marihuany, obrazujące w ocenie świadka uzależnienie oskarżonego, zeznania świadka obrazują, że oskarżony palił dużo marihuany. Sąd stwierdził brak podstaw do kwestionowania wartości dowodowej zeznań są logiczne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z opinią sądowo – psychiatryczną dotyczącą oskarżonego.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka K. S. k. 500 - 501, 73-74 oraz S. K. - funkcjonariuszy Policji, którzy w miejscu ujawnienia czynu przeprowadzali czynności. Zeznania tych świadków są spójne i logiczne, zgodne z całym wiarygodnym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, świadkowie są osobami obcymi, którzy powzięli wiadomości o przestępczym zachowaniu oskarżonego, w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi, osobiście nie byli zainteresowanymi wynikiem postępowania, Sąd stwierdził brak podstaw do kwestionowania wartości dowodowej ich zeznań.

Sąd zeznania świadków M. P. k. 501, 17 oraz T. S. – taksówkarzy, uznał za wiarygodne w zakresie w jakim zrelacjonowali oni, że byli obecni na miejscu zdarzenia w związku z wykonanymi kursami. Sąd stwierdził w tym zakresie brak przesłanek do kwestionowania ich zeznań co do ich obecności na miejscu zdarzenia, zgodnych ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, oskarżony oraz kolejni mężczyźni przyjechali bowiem na ul. (...) dwiema taksówkami. Jak wynika z uzasadnienia aktu oskarżenia k. 313 materiały przeciwko M. P. i T. S. podejrzanym o czyny z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wyłączono do odrębnego postępowania. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka K. F. k. 210 – 211, 394, zeznania świadka nie miały istotnego znaczenia dla ustaleń w tej sprawie, dotyczyły okoliczności braku znajomości świadka z T. S. oraz okoliczności utraty dowodu osobistego i portfela należącego do tego świadka. Zeznania są logiczne, sąd stwierdził brak podstaw do kwestionowania ich wartości dowodowej.

Sąd uznał za wyczerpującą i logiczną oraz wiarygodną opinię sądowo - psychiatryczną k. 246 – 248 dotyczącą oskarżonego M. M.. Została wydana przez biegłych lekarzy psychiatrów po przebadaniu oskarżonego. Sąd stwierdził brak podstaw do kwestionowania jej wartości dowodowej. W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie opinie: z zakresu badań chemicznych oraz wydane na podstawie przeprowadzonych badań daktyloskopijnych - są rzetelne, pełne, jasne, prawidłowo sporządzone, zaś zawarte w nich wnioski zostały wysnute zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i wiedzą specjalną, jaką legitymuje się biegły. Sąd stwierdził brak podstaw do kwestionowania wartości dowodowej tych opinii.

Sąd uznał za wiarygodne potwierdzające winę i sprawstwo oskarżonego M. M. dowody rzeczowe w postaci zabezpieczonego suszu w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze netto 1149 gram i o wadze brutto 2,12 gram i pozostałe dowody rzeczowe zabezpieczone u oskarżonego; wszystkie opisane pod poz. 1, 2, 3, 4 na k. 221 wykazu dowodów rzeczowych nr (...).

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty urzędowe w postaci wymienionych wyżej protokołów przeszukań, protokołu zatrzymania, protokołów oględzin, protokołu użycia testera narkotykowego i karty karnej oskarżonego M. M. stanowią one dowód tego, co zostało w nich urzędowo wskazane. Odnośnie protokołów dowody te obrazują przebieg czynności, na okoliczność których zostały sporządzone. Sąd stwierdził brak podstaw do kwestionowania wartości dowodowej wskazanych dokumentów.

Z uwagi na powyższe zabezpieczone dowody rzeczowe w postaci ziela konopi innych niż włókniste, zeznania świadków funkcjonariuszy Policji, wyjaśnienia oskarżonego M. M. przyznającego się do winy i sprawstwa zgodnie z treścią zarzutu, opinię sądowo - psychiatryczną oraz pozostałe dowody, Sąd uznał winę oskarżonego za udowodnioną, ustalając ponad wszelką wątpliwość, że w dniu M. M. w dniu 3.04.2017 r. przy ul. (...) w W. wbrew przepisom ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 1150,21 grama poprzez co oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa opisanego w art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – posiadania wbrew przepisom ustawy znacznej ilości środków odurzających.

Stwierdzając popełnienie przez oskarżonego powyższego czynu Sąd ustalił, że oskarżony działał z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim, wprost wskazują na to bowiem wyjaśnienia oskarżonego, który wskazał, że zakupił zatrzymaną marihuanę i jego wyjaśnienia wprost dowodzą, że świadomie ją posiadał. Do jej posiadania przygotowywał się odkładając pieniądze, jednocześnie w chwili czynu poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości. Jako dorosły, uprzednio karany za przestępstwa podobne, miał także świadomość, że czyn taki jest zabroniony jako przestępstwo. Posiadane ziele konopi innych niż włókniste przez oskarżonego jest środkiem odurzającym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Ilość posiadanego środka odurzającego 1150,21 grama była znaczna – odpowiadała bowiem od 1150 do 2302 porcjiom dilerским (ilość o wadze 1149 grama w niebieskiej torbie odpowiadała od (...) do (...) porcji dilerских, druga część – w saszetce na piersi o wadze 1,21 grama netto, odpowiadała od 1 do 4 porcji handlowych). Przy czym działanie oskarżonego polegało na tym, iż w momencie zatrzymania środka odurzające wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie – w trzymanej przez siebie niebieskiej torbie oraz w saszetce na piersi.

Czyn z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożony jest karą pozbawienia wolności od roku do 10 lat.

Wymierzając oskarżonemu M. M. karę, Sąd kierował się względami opisanymi w art. 53 § 1 i 2 kk oraz względami prewencji ogólnej i szczególnej, baczyl aby dolegliwość kary była adekwatna do wagi czynu i stopnia zawinienia, a także aby orzeczone wobec oskarżonego kara i środki karne działały wychowawczo.

Sąd zważył, iż przypisany oskarżonemu M. M. czyn z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zgodnie z treścią zarzutu cechuje bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości z uwagi na rodzaj naruszonego dobra – ochrona zdrowia ludzkiego oraz okoliczność, że oskarżony w zakresie posiadania znacznej ilości środków odurzających - posiadał łącznie aż 1150,21 grama marihuany oraz że dopuścił się wskazanego czynu, będąc uprzednio skazanym za przestępstwa podobne k. 179 – 180 oraz okoliczność działania oskarżonego w zamiarze bezpośrednim. Jako okoliczności łagodzące sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego czynu, deklarowanie przez oskarżonego rozumienia szkodliwości swojego działania w kontekście tego, jak wiele może stracić, mając rodzinę i deklarowanie że zamierza w przyszłości poddać się terapii. – Przy czym sąd zważył jednocześnie, że dotychczas oskarżony, mimo obiektywnych możliwości – przed ujawnieniem przez funkcjonariuszy posiadania przez niego znacznej ilości marihuany - terapii się nie poddał. Nie jest za późno, by oskarżony podjął racjonalny wgląd w swoje postępowanie. W ocenie Sądu orzeczona kara wpłynie na oskarżonego wychowawczo i pozwoli mu dokonać gruntownego przewartościowania tego, czym winien się kierować, biorąc pod uwagę obowiązujący porządek prawny, a także dobro własne i swoich najbliższych. Sąd stwierdził, że karą adekwatną dla oskarżonego, jest kara 4 lat pozbawienia wolności, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd stwierdził, że wskazana kara jest adekwatna za popełnienia wskazanego przestępstwa, biorąc pod uwagę ilość środków odurzających posiadanych przez oskarżonego, znacznie przekraczającą kilogram (1150,21 gram), uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa podobne, obrazującą, że kary uprzednio orzekane okazały się nieskuteczne dla wychowawczego oddziaływania na oskarżonego, przy czym sąd uwzględnił również wskazane okoliczności łagodzące.

W ocenie sądu jedynie kara w orzeczonym wymiarze daje szansę, by podziałać na oskarżonego dostatecznie wychowawczo, uświadomić oskarżonemu rażącą naganność jego przestępczego działania, skłonić oskarżonego do głębokiej refleksji nad swoim życiem i obowiązkiem przestrzegania porządku prawnego i powstrzymać go w przyszłości przed powrotem do przestępstwa. Jednocześnie kara ta stanowić ma adekwatną dolegliwość dla oskarżonego w związku z popełnionym przestępstwem. W ocenie sądu kara ta sprzyjać będzie przestrzeganiu przez oskarżonego w przyszłości porządku prawnego. W zakresie prewencji szczególnej oraz prewencji ogólnej w ocenie

sądu, kara ta będzie ugruntowywać słuszne społeczne przekonanie, że sprawcy przestępstw muszą liczyć się z odpowiednimi konsekwencjami karnymi niezgodnego z prawem postępowania.

W celu wzmocnienia wychowawczego oddziaływania kary na oskarżonego Sąd w pkt II wyroku, zgodnie z art. art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z popełnieniem przez oskarżonego M. M. zarzucanego czynu, orzekł od oskarżonego M. M. na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2000 złotych na cele zwalczania i zapobiegania narkomanii. Orzeczony środek sprzyjać będzie przeciwdziałaniu narkomanii, jego wykonanie pozwoli oskarżonemu do tego się przyczynić.

Na podstawie art. 63 par. 1 kk na poczet orzeczonej kary, sąd w pkt III wyroku zaliczył oskarżonemu M. M. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 3.04.2017 r. do dnia 31.10.2017 r. z tym ustaleniem, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności. W ocenie sądu orzeczona kara czterech lat pozbawienia wolności jest karą adekwatną do wysokiego stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa i adekwatną dolegliwością dla oskarżonego za jego popełnienie.

Wobec skazania za przestępstwo określone w art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jeśli chodzi o oskarżonego M. M. - Sąd orzekł na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w odniesieniu do oskarżonego M. M. przypadek poprzez zniszczenie - dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 2, 3 na k. 221 w postaci środków odurzających – marihuany, którą posiadał oskarżony M. M. w łącznej ilości 1150, 21 gram oraz na podstawie art. 70 ust. 1 tej ustawy orzekł przypadek poprzez zniszczenie przedmiotów, które służyły do popełnienia przestępstwa tj. dowodów rzeczowych zarejestrowanych pod poz. 1 i 4 na k. 221, opisanych w postanowieniu na k. 550, o czym Sąd orzekł w pkt V wyroku.

Sąd w pkt VI wyroku, mając na uwadze czynności wywołane udziałem i zakresem zarzutów każdego z oskarżonych zasądził odpowiednio wydatki obejmujące koszty opinii biegłych, koszty doręczeń, koszty karty karnej i in. – od oskarżonego M. M. na rzecz skarbu Państwa w kwocie 2242,16 zł., z uwagi na orzeczenie oskarżonemu kary 4 lat pozbawienia wolności, która w znacznym stopniu ograniczy możliwości zarobkowe oskarżonego w najbliższych latach, mającego na utrzymaniu dziecko, sąd zwolnił oskarżonego od pozostałych kosztów postępowania, uznając że ich poniesienie wiązałoby się dla oskarżonego z uszczerbkiem dla niezbędnych kosztów utrzymania siebie i rodziny.